

12.11.2014

ועדה מיוחדת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז-1976

לכבוד

שרת הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 44 (א). לפקודת הרופאים נוסח חדש התשל"ז-1976.

בעניין:

ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות ב"כ עו"ד שני ארזי,
מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר מריה זקוטסקי [REDACTED] רופא מורשה בעלת תואר ממוחה
בהרדמה, בעל רישיון [REDACTED] ע"י ב"כ עו"ד ערן קייזמן.

הנקבלת

1. הקובלנה-

ביום 12.01.2014 הגיש ד"ר בועז לב המשנה למנכ"ל של משרד הבריאות
(להלן: "המנהל") קובלנה מתוקנת נגד הנקבלת (להלן: "הקובלנה"). אשר
על פיה הנקבלת הורשעה בביהמ"ש המחוזי בפתח תקווה בכתב אישום
מתוקן (להלן: "כתב אישום") בתיק ת.פ. 45427/05/13 בעבירות של מעשי
פזיזות ורשלנות-עבירות לפי סעיף 338 (א) (8) לחוק העונשין, תשל"ז-
1977 (להלן: "החוק"). ניפוק תרופות מרשם ללא מרשם- עבירה לפי סעיף
60 ביחד עם סעיף 26(א) לפקודת הרוקחים (נוסח חדש)- התשמ"א-
1981. גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

2. האירועים שברקע הקובלנה:

1. הנקבלת הינה רופאה בעלת תואר מומחה בהרדמה במקצועה ובעת הרלוונטית לכתב האישום עבדה בבית החולים מאיר בכפר סבא וניהלה מערכת יחסים זוגית עם [REDACTED] אשר היה נשוי באותה עת [REDACTED]
2. [REDACTED] הציג בפני הנקבלת מצג שווא לפיו הוא עובד בשירות כוחות הביטחון.

העובדות

1. עובר לחודש אוגוסט שנת 2009 במועד אשר אינו ידוע במדויק פנה [REDACTED] אל הנאשמת והציג בפניה מצג שווא לפיו הוטל עליו לבצע משימה סודית במסגרתה ייצא לחו"ל כדי להתנקש באדם בשליחות כוחות הביטחון.
2. על מנת לבצע את ההתנקשות ביקש שמעון לברר עם הנקבלת באם יש חומר קטלני שאינו נגלה בבדיקה טוקסיקולוגית.
3. הנקבלת תהתה מדוע אין [REDACTED] מקבל את החומר מהגורם המתאים בכוחות הביטחון וחרף העובדה שפתר אותה בתשובה סתמית הבטיחה לברר עבורו את הנושא.
4. במהלך חודש מאי 2009 או בסמוך לכך, פנתה הנקבלת אל חברתה ד"ר פאולינה קליימן, רופאה מרדימה בבית החולים, שיתפה אותה בפרטי המשימה הסודית וביקשה להתייעץ עמה בנוגע לשאלה שהפנה אליה שמעון.
5. פאולינה הביעה ספק רב באשר לאמיתות סיפור המשימה הסודית ואף אמרה זאת באופן מפורש לנקבלת טרם אספקת החומר ואולם זו התעלמה מדבריה.
6. לאחר בדיקה מקצועית שערכה הנקבלת בנוגע לחומר הקטלני המתאים לצרכיו של שמעון מסרה לו הנקבלת את שמו של החומר ואף הסבירה לו את יתרונותיו בכל הנוגע להתפרקותו המהירה בדם והמוות המהיר שביכולתו לגרום.

7. בהמשך לכך, במועד אשר אינו ידוע במדויק עובר ליום 21.08.2009 גנבה הנקבלת מבית החולים שלוש אמפולות של החומר הקטלני שהינו תכשיר מרשם לפי פקודת הרוקחים ומסרה אותו לידי [REDACTED] ביחד עם מזרק מתאים והסבר באשר לאופן השימוש, זאת חרף הספקות שכיננו בה באשר לאמיתות הסיפור ואף שידעה כי ביכולתו של החומר להזיק לאדם ואף להמיתו.

ביום 08.01.2014 ביהמ"ש פסק את הכרעת הדין כדלקמן:
על יסוד הודאת הנקבלת בעובדות הרשיע אותה ביהמ"ש במיוחס לה בכתב האישום המתוקן בעבירות הפליליות כאמור לעיל.

3. בעקבות הכרעת הדין מונתה ועדה לפי סעיף 44א(א) לדון בעניין "התליית רישיונה של הנקבלת או להגביל את תחומי עיסוקה לתקופה שלא תעלה של ששת חודשים".
ביום 12.06.2013 המליצה הוועדה להתלות את רישיונה של הנקבלת לעסוק ברפואה לתקופה של שישה חודשים.
המנהל קיבל את המלצת הוועדה והתלה את רישיונה של הנקבלת לתקופה של שישה חודשים.

4. ביום 16.2.2014 המליצה הוועדה להאריך את התליית רישיונה של הנקבלת עד להחלטת השר לפי סעיף 41 לפקודה וזאת בהתאם לסעיף 44ב לפקודה.
ביום 23.2.2014 קיבל המנהל את המלצת הוועדה כאמור לעיל.

5. ביום 31.7.2014 התכנסה הוועדה לדון בעניינה של הנקבלת וזאת לאחר שניתן גזה"ד בביהמ"ש השלום בכפר סבא ב-ת.פ. 45427-5-13 לפיו הורשעה הנקבלת בעבירות כאמור בסעיף 1 לעיל והוטלו עליה: א. מאסר בפועל בין 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודת שירות החל ביום 17.7.2014. ב. מאסר על תנאי בין 4 חודשים.

הנקבלת הודתה בכתב הקובלנה המתוקן.
לאור הודאת הנקבלת בכתב הקובלנה המתוקן הוועדה הרשיעה את
הנקבלת בעבירה כאמור בסעיף 45 (5) לפקודת הרופאים (נוסח חדש)
התשל"ז-1976, להלן (הפקודה).

6. טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת:

בכ' הנקבל העיד את ד"ר ערן סגל, רופא מרדים מומחה להרדמה ולטיפול
נמרץ. העד סיפר כי הנקבלת מרדימה מצוינת באופן בולט מעל הממוצע
שבא לביטוי באיכות ביצוע הרדמות ובסוגי הרדמות שונים. הנקבלת היא
איש צוות, אדם נעים הליכות.

עדה נוספת, ד"ר צייטלר לודמילה: העידה כי הנקבלת רופאה מאוד
מקצועית ומאוד אחראית עובדת תמיד על פי הספר ועל פי נוהלי
המחלקה, המטופלים אוהבים אותה.

עד נוסף, ד"ר גבי מסינגר: התרשם כי הנקבלת אישה נעימה, מסורה מאוד
בעבודתה ולמקצוע, אינה מתפשרת מבחינת נוהלי עבודה, איכות העבודה
ומקצועיות.

טיעוני בכ' הקובל:

בראשית דבריה ביקשה בכ' הקובל לבטל את רישיונה של הנקבלת
לצמיתות ולחילופין, אם הוועדה לא תקבל את עמדת התביעה- בקשתה
היא להתלות את רישיונה ל-5 שנים. כתימוכין לבקשתה סקרה בפני
הוועדה החלטה בעניין ד"ר אבוגנם, מקרה שלדעתה יכול להזכיר את
המקרה שלפנינו. מדובר ברופא שבמסגרת סכסוך משפחתי סיפק לאחים
שלו תרופה מרדימה על מנת שיוכלו להרדים את אחותם בסופו של דבר
האחים רצחו את אחותם שלא בידיעת הרופא. במקרה זה הרופא הואשם

בהריגה. בשני המקרים מדובר ברופאים שסיפקו תרופה שסייעה בסופו של דבר לפגוע באדם. אין כמובן טענה שהנקבלת ידעה שמר [REDACTED], בן זוגה, הולך לרצוח את אשתו. אך היא ידעה שהתרופה היא תרופה שהורגת, בניגוד למקרה של אבוגנם שהתרופה היא תרופה מרדימה. הנקבלת ידעה שהיא נותנת את התרופה לאדם במטרה להמית, שאחת הדרישות שהיא התבקשה לתת תרופה שלא תתגלה בבדיקה טוקסיקולוגית לדבריה, הדבר מעיד על שיקול דעת מאוד לקוי כזה שרופאה כזו לא צריכה לעסוק ברפואה בישראל. זו העמדה של משרד הבריאות. החשש האמיתי הוא מפני החזרה שלה לעסוק ברפואה לאור שיקול דעת כל כך לקוי.

טיעוני בכ' הנקבלת:

בפתח דבריו אמר "אני בטוח שכל מי שקורא את כתב האישום המתוקן טוען איך זה יכול להיות שאישה מרדימה מומחית הגיעה מצב שבו היא ביצעה את המעשים שמיוחסים לה בכתב האישום, אז זהו שזה אפשרי" בהמשך סקר בכ' הנקבלת את השתלשלות הפרשה בין הנקבלת לבין זוגה לפיה הם ניהלו במשך שש שנים זוגיות לכל דבר. בן זוגה הציג את עצמו כאלמן. בדיעבד הסתבר שהוא פסיכופט שהרג את אשתו הראשונה. במקביל הוא חי עם אישה נוספת בשם [REDACTED]. הציג את עצמו לפני הנקבלת כאיש מערכת הביטחון ביחידה סודית שתפקידה לפעול לחיסולם של מחבלים וטרוריסטים ברחבי העולם. רקם במוחו המעוות תכנית שטנית לחסל את אשתו השנייה, כשהוא יעזר בנקבלת שיש לה גישה לחומר רפואי שיכול לחסל אדם בלא שישאיר עקבות. כשהגיע הזמן הוא שכנע את הנקבלת לתת לו שם של תרופה בהתחלה. היא חקרה וביררה וסיפקה לו את השם של התרופה. ואז היא גנבה שלוש אמפולות של התרופה ונתנה לו אותם. הוא כמובן השתמש בחומר ורצח את אשתו [REDACTED]. בהמשך, סקר בפני הוועדה את השתלשלות החקירות עד להגשת כתב האישום נגד הנקבלת. החל מנובמבר 2012 הנקבלת אינה עובדת.

בכ' הנקבלת הפנה את הוועדה לגזר הדין בו מתוארים דברי שירות המבחן לפיהן היא פיתחה יחסי תלות ואמון. היא חשבה שהיא מסייעת למדינה. פעלה בתום לב ומתוך תחושת שליחות. קיבלה אחריות מלאה על התנהגותה ומותה של גרמו לה לתחושת זעזוע, אכזבה כישלון ובושה. לא נטען כלפי הנקבלת כי יידעה על כוונותיו הרצחניות של בן זוגה. לזכותה יש לשקול את העובדה ששיתפה פעולה עם המשטרה ואת הודאתה בהזדמנות הראשונה. לעניין פסק הדין בעניינו של ד"ר אבוגנס טוען כי הוא הואשם בעבירה של הריגה. הוא ידע את טיב החומר שהוא סיפק ידע היטב מה השימוש שלו ורצה את התוצאה לפיכך אין להשוות מקרה זה למקרה שלפנינו. לא מיוחסת לנקבלת רשלנות כלפי פציינטים, היא הורשעה בגניבה ובשביל זה לא צריך לבטל את הרישיון שלה.

בכ' הנקבלת סקר לפני הוועדה אסופה של החלטות ממקרים אחרים בהם הורשעו רופאים בעבירות פליליות שונות כגון זיופים, מתן מרשמים כוזבים לחיילים, עבירות מין, גניבת מידע, שוחד בהן הוטלו עונשים שונים אך לא התלייה לתקופה כפי שמבקשת התביעה במקרה שלפנינו.

הנקבלת היא רופאה בכירה, מומחית בהרדמה, מוערכת מאוד כפי שהעידו עדי האופי. כיום היא כבר שנתיים אינה עובדת כרופאה אלא כעוזרת בית. יש לקחת בחשבון גם את האספקט הציבורי. לא ייתכן שרופא מרדים ברמה שלה, עקב המחדל שהיה לא יחזור לעבודה כמרדים ולתרום מיכולתו, מהניסיון שלו, ומהמקצועיות שלו למערכת. מה שהיא עשתה לא מצדיק את זה בשום אופן.

בכ' הנקבל מבקש מהוועדה שהתליית רישיונה תהיה לשנתיים החל מנובמבר 2012 מועד בו הפסיקה לעבוד כרופאה בפועל ועד לנובמבר 2014.

דברי הנקבלת:

מבינה מה שקרה, מצטערת מאוד על מה שקרה. רציתי לעזור לאדם שמסוגל לעשות משהו למדינת ישראל. הייתי בטוחה שהוא יכול להציל אנשים אחרים. בחיים שלי רק הצלתי אנשים, לא עשיתי שום דבר רע. המצב שלי הוא קשה מאוד ואני מבקשת לחזור כמה שיותר מהר לעבודה.

7. דיון והמלצה:

הוועדה עיינה בכובד ראש ובשיקול דעת בכתב הקובלנה המתוקנת, בכתב האישום המתוקן, בהכרעת הדין ובגזר הדין וכן בדברי הצדדים לעניין אמצעי המשמעת.

לפנינו אחד מהמקרים החמורים שנידונו לפני הוועדה. מדובר ברופאה בעלת תואר מומחה בהרדמה שהוגש נגדה כתב אישום חמור בעבירות פליליות של מעשי פזיזות ורשלנות, ניפוק תרופות מרשם ללא מרשם וגניבה.

המעין בסעיפי האישום סובר, למעט העבירה הראשונה, לתומו, כי אמנם העבירות חמורות אך אין הם בסקאלת העבירות החמורות במיוחד המצויות בכתב העונשין. אולם בעין בכתב האישום בעובדות המקרה מתגלה אירוע מצמרר, חמור מאין כמוהו המקבל משנה חומרה כשהוא מיוחס לרופא.

העובדות כהווייתן מפורטות בכתב האישום ובגזר הדין.

הנקבלת, רופאה מומחית מרדימה מתבקשת על ידי בן זוגה לברר ולהשיג עבורו חומר קטלני שאינו מתגלה בבדיקה טוקסיקולוגית.

הנקבלת פונה לחברתה, רופאה במקצועה ומבקשת להתייעץ עמה בבקשתו של בני זוגה. הנקבלת מתעלמת מדברי חברתה. לאחר בדיקה מקצועית בנוגע לחומר הקטלני, המתאים מסרה לו את שם החומר ואף הסבירה לו את יתרונותיו בכל הנוגע להתפרקותו המהירה בדם והמוות המהיר שביכולתו לגרום. במועד מסוים גונבת הנקבלת מבית החולים, שלוש אמפולות של חומר קטלני ומוסרת אותו לבן זוגה

עם מזרק מתאים והסבר באשר לאופן השימוש בו, וזאת חרף הספקות שכיננו בה באשר לאמיתות סיפור המשימה הסודית ואף שידעה כי ביכולתו של החומר להזיק לאדם ואף להמיתו.

בגזר הדין אומר כבוד השופט: "לא נטען כלפי הנאשמת כי ידעה על כוונותיו הרצחניות של בן זוגה, אין לנאשמת אחריות פלילית למעשה ההמתה. כך או כך אחריותה הפלילית של הנאשמת מתמצה במתואר בכתב האישום המתוקן. הנאשמת נושאת באחריות ק' לכך שסיפקה מידע אודות החומר קטלני ואת החומר הקטלני עצמו תוך ניצול מעמדה כרופאה ואת נגישותה לתרופות באופן שאינו עולה בקנה אחד לחובותיה המקצועיות ועם הוראות הדין הפלילי".

הוועדה בבואה לדון במקרה לא דנה בתוצאותיו הטרגיות של האירוע שאינן מיוחסות לנקבלת אלא במעשיה ובהתנהגותה עובר לכך. הוועדה סבורה כי מעשייה של הנקבל חמורים לאין שיעור. הנקבלת ניצלה את יכולתה המקצועית, את ידיעותיה הרפואיות, את מעמדה כרופאה מרדימה ואת נגישותה לתרופות, כשהיא גונבת תרופות וציוד מבית החולים, מעשה שקלון דבק בו.

הנקבלת מעלה באופן חמור ביותר באמון שנתן בה מעבדה. הנקבלת פגעה באמון הציבור במי שהורשו לעסוק ברפואה, ובמערכת הבריאות. הנקבלת פגעה באמון ציבור החולים שעשויים להיזקק לטיפולם לכשייוודעו למעשייה הנזאלים. התנהגותה ומעשייה מצביעים על חוסר שיקול דעת, על פזיזות ורשלנות חמורים. התנהגותה ומעשייה מהווים כשל מוסרי ואתי כבדים.

בנסיבות המקרה, הנסיבות לקולה כפי שהועלו אינן מכהות את חומרת האירוע והאינטרס הציבורי גובר על אינטרס הפרט. בעניין ד"ר ליביו ליאור התייחס בית המשפט לכך "שבהליכים משמעתיים: השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו

הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעברייני המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשוקלו אם בכלל. "בעניין ד"ר אתגר סייבין שם עמד בית המשפט על שבמקרים מסוימים תביא ההתחשבות בנסיבות האישיות להקלה ניכרת בסנקציה המשמעית ואולם במקרים אחרים לא יינתן לנסיבות אלה משקל רב עד כדי מיצוי כל חומרת הדין".

בדעת רוב, לה שותפים יו"ר הוועדה וחבר הוועדה, הוועדה ממליצה בפני כבוד השרה להתלות את רישיונה של הנקבלת לתקופה של חמש שנים.

דעת מיעוט-

בכל הכבוד, בנסיבות האמורות לעיל, סבור נציג היועמ"ש לממשלה כי מעשייה והתנהגותה של הנקבלת הם חמורים כדי כך שאין הם יכולים להתמצות בענישה על פניי פרק זמן מוגבל. אין מדובר באירוע קצר, מידי, בטעות בשיקול דעת רגעי, במעשה פזיז ורשלני קצר טווח אלא בדבר שנעשה מתוך שיקול דעת, במודעות, בפנייה וקבלת ייעוץ, בבדיקה מקצועית של חומר קטלני המתאים לצורכי המבקש. אם לא ד"י בכך הרי שהנקבלת מסבירה אף את יתרונותיו של החומר בכל הנוגע להתפרקותו המהירה בדם והמוות המהיר שהוא עלול לגרום. הנקבלת הייתה ערה ומודעת בהחלט למעשייה. היא אינה מסתפקת במסירת המידע אלא אף גונבת שלוש אמפולות של חומר ומוסרת אותו ביחד עם מזרק מתאים והסבר לאופן השימוש וזאת חרף הספקות שכיננו בה ואף שידעה כי ביכולתו של החומר להזיק לאדם ואף להמיתו. מדובר ברופא שהציבור מפקיד את אמונו ובריאותו בידיו בלא היסוס ומתוך אמונה שלמה להיותו איש הגון, אתי ומוסרי בהתנהגותו.

הדעת אינה סובלת כי רופא אשר עשה את כל אלה יחזור ויטפל
בחולים. לציבור ולמערכת הבריאות אין יותר אמון בו.
עם כל הצער וההבנה למצבה של הנקבלת ישנם מקרים, כדוגמת
מקרה זה, בהם יש למצות את הדין עד תום.

לאור האמור לעיל ממליץ נציג היועמ"ש לממשלה בפני כבוד השרה
לבטל את רישיונה של הנקבלת.

יגאל חיות, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה

פרופ' יהודה סקורניק, יו"ר פרופ' צבי שטרן, חבר